

дникътъ ся въсправи съ голѣмство нѣкакъ което не убѣгнѣ отъ пламенното Марино око.

— Господинъ Маркызе, слѣдуваше да говори диктаторътъ, обѣщахъ ви ся да вы затвориѣ съ Мариѣ Аркскѣ въ твърдыниѣтъ на св. Лаврентія, и ето видите че азъ си стоѣмъ на думѣтъ повече отъ васъ; а ето и стражарѣтъ ви — и посочи Лузара който стоеше отвънъ прагътъ. Помни че ты си съ насъ здравиѣ за истребленіето на прѣдателитѣ.

И ся обращаше за да излѣзе, когато чувство нечаянно и по-голѣмо отъ неговото, вѣрността на Испанскѣтъ го грѣмнѣ съ тѣзи думы.

— Чакай да ти отговорѣ азъ, като Маркызѣтъ невъспрѣима да направи това, ето да знаешъ, мятежничко Неаполитанскый, че потѣкувамъ съ нозѣтъ си худородното ти обвиненіе. Това писмо или е прѣправено или ще ся истѣлкува за твой срамъ! (И тѣй съдира писмото прѣдъ диктатора). Благородный Шатильонъ възможно е да ся е наговарялъ за паденіето ти, и това му е было длѣжностъ Но никога годеникътъ ми не е прѣдатель на бащѣ ми! Вървамъ честността му! и ти благодарѣ защото направяши честѣтъ ни общѣ. И това като рѣче мома-та, върли ся въ обятіята на благородника.

А той паднѣ на нозѣтъ ѣ унизенъ повече отъ таквѣзъ единъ прѣданность нежели отъ това що го исказа рыбарѣтъ. Мазаніель ся отстѣпи назадъ безгласенъ и смутенъ, като дяволъ заклетъ отъ ангелъ.

— На' сърце каквото трѣба да бѣде, думаше му неговото, като си напomini за любовьтъ си, тѣй бы направила и моята Пузолянка.

И обезорженъ отъ това сравненіе, несмѣи вече да наскърби онѣзи ангелскѣ души, удалечи ся съ диво почитаніе, като зе съ себе си и Лузара, комуто прѣпорѣчи само да бди надъ затворницѣтъ.